

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr. 3.

Tilleggsspørsmål nr.

Emne: Brynet

Oppskr. av: Gunnar Brekke

(adresse): Sylle i Vangloen

Fylke: Møre og Romsdal

Herad: Vangloen

Bygdelag: Syllebygda

Gard: Haflebærekodde

G.nr. 32 Br.nr. 4

A. Merk av om oppskriften er etter eiga røynsle. Ja, den er etter eiga røynsle

B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

SVAR

+

I) Før omlog fø ar siden bruktles ikkje slike bryner som ein hev no
 Då bruktles det kodel brynestinar d. v. s. ein slags steinsort av ein blanding Olivin og skifferholdeig vegstein, og det bruktles under, d. v. s. en steinsort som bestod fr det meste av sandstein og oknaglig Olivinsteini.
 Brynestinar vart oppleverte aer sitt berg på garden Lundal i Vangloen og hondene fra den gard tok med seg slike steinar i en sodd når dei kjøpte til kyrkjja om sundagen, a selde til fjordafolk etter pruka, a tok i almunde lighed 6 sjilling pr. st. fr dei. Det var sars gode bryner som sette god egg på både fjø og anna reidskap som ein vileskoce kross. Den kallas alltid fr Bryne.
 Stein var ein hardare og finare sort, som ein kjøpte ifra Selbu i Trondelag.

II) Ne bruktles kare av knuststein best av smergel, og kjøpes fr en foliekk i Oslo
 3) ja, ein brukter altid a slipe redskapen på slipeskin fyret, a so korsse dei med

2

passende brygge.

- 4) Nei, det kjunner ingen til, beromking
at slipe lja, sijd, knivar, hooelender
m.m. hev vore. Kanskje har solangji so
folk kann kugge
- 5) For om lag 60 år sia, sijd og hjä ein nake
ei sende, som han hadde sett fast i ein
slops stol, som han tok med seg ut på
markne og i utslätter, i tjuft som
ein slipestein. Den var av en gledelig
sandstein sort. Mannen førte ljaen fram
og tilbake etter overkanten på senda, å
slukke på den male godt ljaen.
- Slipeskinnen står alltid heime ved kusset
undtojen man har en liten stolen slipeskinne
som man kan sette i stol å take med
sig ut på markne, det kreves tildels
å del fastar på arbeidet, idet man da
hev god anledning til å ha kvaasse
lja helst ukaar tid.
- 6) Det er oakhengj av kva slags mark
og tereng ein sler. Her der mykje noks-
ketstein (jordfast Stein) og aller sand, må
ein slipe oftere enn når det er fin og
ein sler.
- 7) Nei vi bruker no bare smegelbryner,
for de modre ar sia, brukte vi Gotlands-
bryner, etter at Leudalens brynet var slutt
med a brukte. Trebryner er utkjent her
likso i mykje noko på dei
- 8) ja ljaen må vere på overt når ein
bryner den. Når dei brukte senda tok
den ljaen av når den skulle kvarast,
å da heldt dei eggan til seg

9.) Nei held over til brygget, i fjædden
ut ifra seg; slik held ein både stoff-
aro og longoro

10.) Her brukas ikkje å lære brynet i noe
ein stikk smorgelbrynet i badlomma
og ha det solis aeftid frå handa når
det skal brukast

11-12. Barkfølder.

13.) Det brukas oftest i fubbe bryne med
votn, men det er mulerstein eller det
er steinlstein det er av

14.) Når ein brukar mulerstein i bryne
med, framtjørn der ei seig myje, som
me kalla Brynegor (Gor)

15.) Nei, idag mykje brukt.

16.) Nei, det har eg idag köpt frå.

17.) Nei, det har eg idag köpt, men eg
har derimot köpt at lja som opprinn-
delig er frukarde, vort betre hvis dei ligg
i te på marka ei tid i rusta.

Det blir littsom fradda av at det rygga
so hordola gjekk av det moko, i det
vart difor eitt rett godt leitjarn.

18.) Nei

19.) Nei

20.) Nei

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr. 3

Fylke: Møre og Romsdal

Tilleggsspørsmål nr.

Herad: Vanylven

Emne: Brynet

Bygdelag Syltebygda

Oppskr. av: Gulleik Brekke

Gard: Hatlebrekke

(adresse): Sylta i Vanylven

G.nr. 32 Br.nr. 4

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle. Ja, den er etter eiga rønsle

B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

SVAR

1. For omlag 70 år sidan bruktes ikkje slike bryner som ein hev no. Då bruktes det både brynestinar d.v.s. ein slags stein sort av ein blanding Olivien og skifferholdig veggstein, og det bruktes Sender, d.v.s. en steinsort som bestod for det meste av sandstein og akeragtig Olivienstein. Brynestinar vart oppbrote av eitt berg på garden Sundal i Vanylven og bøndene frå den gard tok med seg slike steinar i ein sak i årn dei kjørde til kyrkja om sundagene, å selde til fjordafolk etter preika, å tok i almindelighet 6 skjelling pr.st. for dei. Det var særskilt gode bryner som sette god egg på både ljå og anna reidsskap som ein vilda hava kvass. Dei kalla altid for Vale-Bryne.

I. Hein var ein hardare og finare sort, som ein kjøpte ifrå Selbu i Trøndelag.

II. No brukes bryne bare av kunststein, helst av smergel, og kjøpes frå en fabrikk i Oslo.

3. Ja, ein bruker altid å slipe redskapene på slipestein først, å so kvesse dei med passende bryne.

4. Nei, det kjenner ingen til, heromkring at slipe ljå, sidg, knivar, høveltänder m.m. hev vore i bruk her solengje so folk kann hugse.

5. For omlag 60 år sia såg eg hjå ein nabo ei Sende, som han hadde sett fast i ein slags stol, som han tok med seg ut på markene og i utslätter, å tjent som ein slipestein. Den var av ein gulaktig sandstein sort. Mannen førte ljåen fram og tilbake efter overkanten på Senda, å kveste på den måte godt ljåen. Slipesteinen står altid heime ved huset undtagen man har en liten slipestein som man kan sette i stol å taka med sig ut på markene, det brukes tildels å det fortar på arbeidet, idet man då hev god anledning til å ha kvasse ljå til emkvær tid.

6. Det er avhängig av kva slags mark og tereng ein slær. Er der mykje nakkestein (jordfast stein) og eller sand, må ein slipe oftare enn når det er fin eng ein slær.

7. Nei vi bruker no berre smergelbryner. For nokre år sia, brukte vi Gottlandsbryner, etter at Sundals-

brynet var slutt med å bruke. Trebryner er ukjendt her. Likeso å smyrje noko på dei.

8. Ja ljåen må væra på orvet når ein bryner den. Når dei brukte Sender tok dei ljåen av når dem skulde kvesast, å då heldt dei eggjen tul seg.

9. Ein held orven til brystet, å ljåodden ut ifrå seg, slik held ein både stuttorv og langorv.

10. Her brukes ikke å bære brynet i noe. Ein stikk smergelbrynet i baklomma og hev det soleis altid for handa når det skal brukes.

11-12. Bortfalder.

13. Det brukes oftest å fukte bryne med vatn, enten det er naturstein eller det er kunststein det er av.

14. Når ein bruker naturstein å bryne med, framkjem der ei seig myrje, som me kalla Brynegor (Gor).

15. Nei, ikkje meg bekjent.

16. Nei, det hev eg ikkje høyrt før.

17. Nei, det hev eg ikkje høyrt, men eg hevd derimot høyrt at ljå som opprindelig er forharde, vert betre hvis dei ligg ute på marka i tid å rusta. Det blei likesom forædla av at det rysta so hardsla gjekk av det noko å det vart difor eitt rett godtbit-jarn.

18. Nei.

19. Nei.

20. Nei.

--- O o ---